

EL DEMOCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96Administración
Calle Clavé, 25 : ImprentaAnuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

MALVATS! MALVATS!

L'advocat i diputat de la Mancomunitat de Catalunya don Santiago de Riba i España i el procurador dels Tribunals don Pere Pineda, amb tal de provocar conflictes en aquest districte, no es paren en barres.

A les persecucions de Vallromanes, Bigas i Riells i Montmeló, hi volien afegir altra vergonya: la de promoure un plet a La Unió Lliberal, sense altra finalitat que la de fer gastar a aquesta benemèrita institució, en afers judicials, els cabals que tot Granollers aporta a aquella casa i que per tantes coses útils i benfactores serveixen.

Tothom que conegui la constitució i funcionament de nostra benemèrita institució, que viu i creix en el seu hermós casal popular, tranquil i seriós a l'ensems; tothom que recordi que en altre temps havia sigut un foc de lluites i rancúnies i compari la germanor que allí avui impera, i la importància que, mercès al bon zel dels seus socis ha adquirit, comprendrà que solament uns esperits malèvols i sense conciència, podien portar sa iniciativa a buscar-li entrebancs, en forma hipòcrita i indigna de tota lluita política feta amb noblesa.

Sortosament, el carinyo a nostres institucions ha pesat més, entre els veïns d'aquesta ciutat que les petites que nostres contraris intentaren enverinar per a fins polítics i particulars.

Segueix la tasca d'atropells que tantes víctimes ha causat en aquest districte. I els que fan això, tenen la barra de parlar de carinyo a nostre districte; de respecte als ideals aliens; de consideració a tothom... Malvats!, més que malvats!!

Sí; nosaltres som i hem sigut eternament els perseguits, senyors de «Gent d'Ara»; sinó, us presentarem la llista de les víctimes de vostres proeses, i no en podreu contraposar una sola que s'ens pugui culpar a nosaltres.

Vosaltres governeu en totes les institucions públiques superiors de Catalunya, o sia la Mancomunitat i Diputació; vosaltres, per a vergonya de la política espanyola i de la catalana, heu tingut i teniu llaços, inconfessables a voltes i altres amb tot descaro, amb els governs de Madrid, de aquell Madrid que voleu pintar odiós i que tant agradable us resulta.

Vosaltres haveu prostituït l'administració de justícia, captant voluntats per a sobornar, i servint-vos de altres medis ruïns i traïcioners; imposant-vos, coaccionant o atropellant, segons quin hagi sigut el tremp de voluntat a qui tractaveu de conquerir.

Vosaltres heu fet i desfet a vostre antull en el Govern Civil de Barcelona, en el Ministeri de la Governació i en tots els indrets per on han de passar els expedients que interessaven.

I, per últim, tota aquesta influència vostra, comprada la major part de les vegades, sols us ha servit per a fer víctimes; per a enlairaments personals de algun *viu* de la vostra colla, i per a sembrar odis entre germans, abandonant, davant de negocis, negocis i negocis, el manament imperatiu de vostres representants, en el conqueriment, davant del Poder Central, d'allò que creuen necessari per al pervindre de la terra catalana...

Malvats! Malvats!! Sempre malvats!!!

Política innoble

Entre alguns importants agricultors vaquers d'aquest districte és molt comentat el que no s'hagin adherit a la Associació els seus companys de Palou.

Ens consta positivament que això ha sigut una maniobra de cert polític, lligat per llaços de bufet, amb organitzacions de Barcelona que són contràries, per senzills motius d'egoisme, al deslliurament econòmic de la riquesa agrícola del Vallès.

Es d'esperar que els bons pagesos de Palou dongui fe de vida i de companyerisme, desatenent les imposicions de polítics professionals.

La 'Unión Monárquica Nacional' a Badalona

.. No us ha d'estranyar això, caríssims lectors, encara que aquesta vegada, els actes celebrats, han tingut un caient vergonyós i rasquer, que de lluny demostra que l'Unió Monàrquica no ha actuat amb sa pròpia vestimenta, sinó que n'han llogat una d'aquest semblant, elemenis lliguers, en vistes (no faltava més!) a conveniències particulars.

Llegiu la ressenya que de l'acte celebrat a Badalona el diumenge passat, en el local dels Gremis de Pescadors, publicà la Premsa de la Capital, i segurament us estranyarà que, tractant-se d'una solemnitat de tant relleu, com la de «inaugurar» un reirat del Rei, hi assistissin l'alcalde nacionalista i els regidors també nacionalistes d'aquella gran ciutat. I que els cris llençais en tant solemnil festa, fossin, per part de tots, els de *«Viva el Rey!», «Viva Espanya!», «Viva Cataluña!», «Viva Badalona!..*». I que l'Alcalde nacionalista parlés en casella davant d'un Governador de la terra, com ho és sortosament el que tenim l'honor de que regeixi els destins d'aquesta província.

Figureu-vos el rebombori que haurien armat els lliguers, nacionalistes, i demés cofrades, si tot això, que ha sigut organitzat per ells, hagués passat en un acte de tres elements incívics. Si en un dels partits que dret ho hagués fet la U.M.N.—i comprenereu una vegada més que la Lliga és un partit sense ideal noble de cap mena i que ara, com sempre, ha actuat i actua amb mires egoistes, malsanes i traïcioneres,

Cada cosa en son lloc

Hem sentit criticar el que la Mancomunitat de Catalunya hagi abandonat l'únic impost sobre els automòbils i camions que circulen per les carreteres provincials o de la Mancomunitat; i aimants com el qui més, de que les coses quedin en el lloc que els pertoca, sortint amb tota fermesa en defensa de l'actitat del Consell Permanent, reconeixent que aquest no pot fer altra cosa que el que fa, i hem de confessar una vegada més nostra disconformitat amb el procedir dels parlamentaris de la Lliga vers les necessitats d'aquell organisme en tractar-se a les Corts d'Espanya dels assumptes trascendentals, com ho és un d'ells el que ara ens ocupa.

Per què el públic pugui jutjar amb complet coneixement de causa, donem un extracte del debat que en el Congrés es produí amb motiu de la discussió de les reformes tributàries d'en Cambó, lleugerament alterades en parts molt insignificants pel Ministre que'l substituí, senyor Bergamín.

El ministre de Finances d'Espanya, digué en la sessió celebrada el dia 10 de maig d'aquest any:

«Las Diputaciones no tienen hoy concedido por el Estado absolutamente nada que haga referencia al impuesto sobre automóviles y carruajes de lujo. De manera que no se les priva de recurso alguno. Lo que hay es que algunas Diputaciones provinciales han establecido impuestos especiales sobre los automóviles y carruajes que transitan por sus carreteras provinciales: pero a esto yo digo que conocía la existencia de esos impuestos de peaje o de pasaje en las Diputaciones de aquellas provincias, concertadas con el Estado, y que, a virtud de ese concierto, podrían tener la facultad de imponer ese tributo; pero no conozco ninguna autorización gubernativa que haya permitido a las Diputaciones provinciales de Cataluña la creación de ese impuesto. (El Sr. CAMBÓ: ¿Autorización gubernativa?) Autorización gubernativa para imponer ese gravamen no conozco ninguna. (El Sr. CAMBÓ: Pero ¿qué ley exige tal autorización?) Evidentemente que la necesitan. (El Sr. CAMBÓ: La ley lo impone, no lo autoriza) ¿El impuesto sobre los automóviles y los carruajes de lujo? (El Sr. CAMBÓ: Sobre los servicios que se prestan.) Y el servicio prestado es la construcción de la carretera, y por virtud de esa construcción de carreteras se considera autorizada la Diputación para establecer un impuesto de pasaje sobre la misma? Eso es lo que yo no considero que tenga ninguna relación con el servicio prestado.

Pero hay más todavía, Sr. Cambó; pudieren haber obtenido las Diputaciones provinciales una autorización tácita del Gobierno, desde el momento en que al examinar sus presupuestos hubieran visto que en ellos figuraba ese ingreso, y entonces la aprobación equivaldría a una autorización tácita. Pero es que cree S. S. que las Diputaciones provinciales de Cataluña, desde que cedieron sus servicios a la Mancomunidad, han vuelto a someterse a la aprobación del Gobierno para su presupuesto, y que la Mancomunidad ha presentado constantemente los suyos? Pues véase como, ni tácita ni expresamente, se ha autorizado a las Diputaciones de Cataluña para que impusieran ese gravamen que a S. S.

le parece perfectamente natural, por suponerlo engendrado en una ley que faculta a las Diputaciones provinciales para exigir un gravamen por los servicios que prestan.

Pero S. S. sin duda ha olvidado, o no le han informado suficientemente, que cuando esta queja llegó a conocimiento del Gobierno, por gestión amistosa de algún amigo personal y político del Sr. Cambó, el Gobierno prometió atenderla, y el Sr. Ventosa quedó él mismo encargado de la redacción de una enmienda; sinó se hubiera hecho, y en la Comisión se hubiera mantenido el texto del anterior proyecto de ley. Por consiguiente, ni el agravio existe contra las haciendas de las Diputaciones provinciales, porque nadie les había concedido el producto de los impuestos sobre automóviles y carruajes de lujo ni, caso de existir algún daño porque se les privara de algún servicio y de algún rendimiento establecido, se habría dejado de admitir la posibilidad de que ese daño se reparase.

El Sr. CAMBÓ: Sr. Presidente, renuncio a la palabra, porque reconozco que a estas horas de sesión mi rectificación, en la que aun emplearía algún tiempo, habría de fatigar a la Cámara considerablemente. Pero si en el curso de la discusión de este proyecto alguna ocasión se me ofrece, quizá contestaré entonces algunos puntos esenciales de los expuestos aquí hoy por el Sr. Ministro.»

En la sessió del dia següent el senyor Aunós defensà molt brillantment l'esmena del senyor Ventosa, per absència d'aquest, que el dia abans ja havia anunciat el senyor ministre de Finances que acceptava.

El senyor Rodríguez Pérez, per la Comissió, digué que quedava acceptada l'esmena.

I seguí parlant el senyor Bergamín, que digué:

«Conviene que se dé cuenta la Cámara del alcance de esta enmienda y de lo que ha sido rechazado y lo que ha sido admitido.

La enmienda contenía cuatro peticiones, de las cuales dos son completamente antagónicas con las otras dos. De esas cuatro se admiten dos. Quería una parte de la enmienda, que no se admite, que al prohibir a los Ayuntamientos gravar con ningún impuesto municipal los automóviles y carruajes de lujo se permitiera a las Diputaciones provinciales gravarlos, y eso es lo que no admite la Comisión. Ni las Diputaciones ni los Ayuntamientos podrán gravar con impuesto de ninguna clase los automóviles y los carruajes de lujo.

Viene luego otra parte. A muchos Ayuntamientos, a todos aquellos en que se había sumido el impuesto de consumos, se les cedió, como compensación, el impuesto sobre automóviles y carruajes de lujo, y al recabarlos el Estado se entendió que con el 25 por 100 que les va a dar de su producto a esos Ayuntamientos sería bastante para compensar la merma que representaba en los ingresos municipales el haberles arrebatado el Estado lo que antes les cedió. Pero como puede ocurrir el caso de que en algunos Ayuntamientos no baste ese 25 por 100 para compensar la merma de ingresos, pareció justo al Gobierno y a la Comisión que entonces se les completara el importe de la merma, dándoles un tanto sobre la contribución industrial. Esa parte de la enmienda se acepta.

Respecto a la supresión de las bases 5.ª, 6.ª y 7.ª, si se admiren modificaciones en ellas, no es posible aceptar la supresión.

En cuanto a las Diputaciones provinciales, lo que se hace al admitir parte de esta enmienda es cumplir la promesa que el Gobierno había hecho, y ayer mismo, cuando tuve el gusto de contestar al señor Cambó, diciendo que, no a compensación de título de arbitrios, porque no creíamos legal su establecimiento (yo creía esto al menos), sino a cambio de que en realidad se van a usar por los automóviles, en esas provincias, carreteras y caminos que construyeron las Diputaciones; allí donde estén esos caminos en estado utilizable, porque hay muchas provincias que no los tienen en estado utilizable, constituyendo un peligro casi de muerte para los que van en los automóviles; donde estén las carreteras bien conservadas y reparadas y que pertenezcan a la Diputación, el automóvil que pase por aquella provincia pagará proporcionalmente, entre la carretera del Estado y la carretera de la provincia, la parte que a éstas les corresponda. En ese sentido, también de equidad, se admite la enmienda.

Conste, pues, que, con bastante claridad se ha dicho, se admite la enmienda en tanto que se compense a los Ayuntamientos, si tienen mermas en sus ingresos, de las mermas que hayan sufrido, y se compense a las Diputaciones por los gastos que ocasione la conservación y reparación de sus carreteras, dándoles una participación equivalente por kilómetro de esa carretera en el impuesto de automóviles. (El Sr. AUNÓS: No tengo nada que decir).

Resultat de tot això?

Segueixi llegint l'amable lector i ho veurà:

•Ley sancionada por S. M. sobre la reforma tributaria.

Señor: Las Cortes han aprobado el siguiente

PROYECTO DE LEY

Artículo 1.º Se autoriza al ministro de Hacienda para refundir el impuesto de carruajes de lujo en el transporte por las vías terrestres y fluviales, creando una sección de transportes especiales y de lujo, con arreglo a las siguientes bases:

Primera:

Quinta: No podrán establecerse arbitrios municipales ni provinciales ni tampoco exigirse el pago de los que hasta ahora han venido percibiendo los Ayuntamientos y Diputaciones, sobre los carruajes e instrumentos de transporte a que se refieren las anteriores bases, ni recargos sobre las cuotas señaladas en las mismas».

Davant de tot això, què voleu que fassi el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya? Per molt grossa que sia la seva voluntat, ha de rendir-se l'evidència, deixant de percibir un arbitri que li proporcionava molt bon rendiment, i que, com abans diem, era l'únic implantat des del funcionament de dita institució.

Si el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya estigués lliure de les pressions de cert grup polític, estem segurs que hauria acordat i fet públic un vot de censura pels parlamentaris de la Lliga que amb tanta deixadesa abandonaren la defensa de la seva vida econòmica.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingut provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorça i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrà i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohom de la Lliga Regionalista.

L'assumpte dels vaquers del Vallès

Té preocupada l'atenció dels vaquers del Vallès les conversacions que se succeeixen aquests dies entre la Junta Directiva d'aquesta important associació i el Delegat de la Junta Provincial de Subsistències.

Nosaltres tenim la ferma esperança de que a la fi, els interessos del Vallès seran respectats i que dintre d'un tò harmònic, però que defensi i empari els drets de nostres agricultors, l'exit acompañarà les gestions de la representació d'aquesta importantíssima riquesa de casa nostra.

I com que ens consta que els vaquers s'han posat des d'un principi i continuen estant, en un plàtol formal, sèrio i equànim, els demanem que persistixin en sa digna actitud; i sàpiguen que en qualsevol moment, i sempre, tindran a son costat, com tenen, i amb tota l'ànima, l'apoi entusiasta nostre, de nostre representació i d'aquest modest setmanari.

Tots els interessos són dignes de respecte; no volem negar sos drets als industrials de Barcelona; però nosaltres, per sobre d'aquests; per sobre de Barcelona; i per sobre de tot, defensarem sempre els llegitims dels nostres vaquers, dels agricultors del Vallès, de la riquesa de nostra contrada.

I encara que en la representació d'aquesta nova i important entitat hi tenim estimadíssims amics nostres, en proporció molt apreciable, ens creiem obligats a fer aquestes manifestacions despullats de tot interès, en desacord amb l'assumpte, per a donar ànim a uns i altres, —ja que tots són de casa—; per a la prossecució, amb el coratge necessari, de les gestions iniciades per la representació oficial de que hem fet esment en el primer paràgraf d'aquesta nota.

Bloc Bonavia per a 1923
De venda a la Casa Garrell

GACETILLAS

El miércoles de esta semana pasada ha dado a luz un hermoso y robusto niño la bella esposa de nuestro queridísimo amigo, el secretario de este Ayuntamiento, don Claudio de Boét, doña Josefa Robert.

Reciban los venturosos padres nuestra enhorabuena por el feliz alumbramiento del primer fruto de su matrimonio, que deseamos sea para ellos, en todo momento, motivo de júbilo y satisfacción.

COMARCALES

Badalona

L'últim diumenge se celebrà, en el Gremi de Pescadors d'aquesta ciutat, una festa amb motiu del descobriment del retrat del Rei.

A la festa hi assistí el nou Governador civil de la província, don Salvador Raventós, acompanyat dels senyors comandant de Marina, Luengo, Roselló i altres personalitats.

Ja en arribar el tren que conduïa als senyors de la comitiva, es donaren molts visques al Rei, a Espanya i al Governador, que foren contestats per nombrosa concorrència congregada en els «andens» de l'estació.

En l'acte del descobriment del retrat del Rei es llençaren també molts visques a Espanya, al Rei i a Badalona, que foren també contestats per tots els concurrents.

Acabà la festa amb un «lunch» al restaurant «Bar Modern» i allí les aclamacions al Rei i a Espanya foren pronunciades amb més entusiasme, en finalitzar els oradors els brindis corresponents.

Entre els concurrents als actes esmentats hi figuraven l'alcalde, senyor Pujol, els tinent d'alcalde, senyors Arquer i Oliveres, gairebé tots els concellers de la majoria i el senyor Batlle, en representació de la minoria d'aquell consistori.

Tots els actes resultaren altament simpàtics, més que per la seva significació, per l'escaient que deixem apuntat. L'única nota que ha contrastat amb el que en els actes esmentats fou dit, han sigut els comentaris fets i que encara continuen fent-se pels elements nacionalistes d'aquesta ciutat, entre els quals regna gran revolt i efervescència, puix han trobat que l'actitud de l'Alcalde i de la majoria de l'Ajuntament no restà a l'altura de les circumstàncies ja que quan els convé malparlen d'Espanya i en altres ocasions s'ajupen en acatament al Rei i a la Nació; sempre mantenint l'equívoc intolerable de separatistes a voltes i d'unions quan els convé.

Més, com que els coneixem la «flaca», estem sempre a punt d'escometre les seves entremaliadures d'homes sense cap classe de convicció, només les de les pròpies conveniències, en benefici i profit de les seves ànsies de manar i medrar.

Aquí, que tots ens coneixem, ja els tenim la mida presa i és ben segur que no ens enganyaran de gaire!..

Tot lo més que podran fer serà alguna moixiganga, a les quals ja ens tenen tan acostumats, amb la pretensió de caçar tontos i donar gust als pocs que encara els segueixen.

Quan això es presenti, ja n'enteraré als lectors d'*EL DEMOCRATA*.

Per a avui, punt final.

Corresponsal.

Montornès

Segons ens comunica el diputat provincial senyor Flaquer, el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, en la seva reunió del dia 20 del mes en curs, acordà comunicar a l'Ajuntament d'aquest poble que la Mancomunitat farà efectiva la subvenció de 10,000 pessetes que li té concedides per a les obres del pont sobre el Riu Besós en el camí de Sant Adrià a La Roca, tan bon punt l'Ajuntament acrediti que no més falta aquesta suma per a completar la part que li pertoca pagar en virtut del contracte que té signat amb la Direcció General d'Obres Públiques.

Així, doncs, nostre Ajuntament té la paraula.

Cardedeu

Es fan gestions per a que els agricultors vaquers d'aquest poble, s'adhereixin a la Associació de Vaquers del Vallès.

Comprenden que això haurà de redundar en benefici de llurs interessos, es d'esperar que les gestions a que s'judim, tinguin un felic resultat.

Montmeló

Corren rumors d'haver sorgit greus disensions entre l'Alcalde d'aquesta localitat don Vicenç Falgà i l'atribulat secretari senyor Murtori.

Nosaltres donem crèdit a la notícia, perquè ja fa temps que estem estranyats de que l'Alcalde s'avingui a les imposicions d'un foraster que no ha demostrat altre carinyo a aquest poble, més que el de fer servir són càrrec de palanca política per al seu propi millorament.

Seria motiu molt agradós per a nosaltres, que el senyor Falgà es decidís a actuar d'Alcalde amb totes les *campanilles*, deixant de banda la política, davant de les necessitats de Montmeló.

I, si per a procedir així, li manca l'apoi dels cacics lligüers i del seu agent senyor Murtori, pensi que en canvi tindria a son costat al poble enter.

Palou

L'ex-amó d'aquest poble, senyor Santiagu, intenta encara fer la revifalla, i pensant que els veïns de Palou som uns *mansois*, intenta per tercera vegada, davant d'unes eleccions generals, vo'guer-los enlluernar posant al davant nostre l'interessant assumpte de la construcció d'un edifici per a escoles.

Com és que fins ara ha callat com un mut, i ni ell ni cap dels seus amics s'ha recordat de tan urgent necessitat?

Senzillament, perquè ens creu tontos, i ara com a tals vol afalagar-nos per a satisfer ses ambicions polítiques.

El senyor Santiagu farà molt bé cuidant-se de sa casa, que nosaltres no som tan tous com ell s'ha figurat, i prompte li demostrarrem.

Les escoles han de fer-se, sigui com sigui, però no li tolerarem que en això hi marmanyegi...

Ah, i amb lo de l'emprèstit, estarem al tanto, i els cabals de Palou seran tractats amb tot respecte...

Al tanto, don Santiagu, que a Palou, no badem pas!

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

BLOC MANELIC PER A 1923

De venda a la Casa Garrell

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Miquel Crusellas

GUANO CONCENTRAT

NITRATS : SOFRÈS : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

CASA GARRELL

Establierta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Gèneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrelles

CERRAJERÍA DE OBRAS

ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSEÉ PLANÀ

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

La Doctora T. Campañá Cassi

Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de París

Tiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)

Consejo de Ciento, 322, ent.

De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullàs d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

IMPRENTA

IMPREMTA

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Juguines : Postals

GRANOLLERS

ANISADOS COGNAC

MONTAÑÁ

MONTAÑÁ

Enís La Perla del Vallés

Fàbrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

GORRAS Y SOMBREBROS

ULTIMOS MODELOS
PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers